

יצחק זילברמן

בן אסתר ואליעזר, נולד ביום א' בתמוז תרפ"ט (9.7.1929) בעיר פינסק, פולין.

מגיל 14 ואילך היה חבר ב"הגנה". בתקופת המרי היה פעיל מאוד במשימות המחתרת שהוטלו על נוער ה"הגנה" ומילא כל פקודה במסירות, בלי רתיעה מאימת סכנה או מאסר. ביום 12.12.1947, כשבועיים אחרי החלטת עצרת האו"ם על חלוקת הארץ לשתי מדינות, התגייס לשירות מלא ושירת בחטיבת "אלכסנדרוני". השתתף בקרבות רמת הכובש, ביר-עדאס, כפר סבא, קלקיליה ובכיבוש תל ליטווינסקי, סלמה, סאקיה, חיריה והסביבה. בזמן הקרבות בוואדי ערה נשלח בפקודת הרופא לבית-חולים צבאי. אחרי ימים מספר החליט הוא עצמו שהוא בריא, ברח מבית-החולים בלי רשות והתייצב להמשך השירות. בהתחשב בנסיבות ובגורם הנפשי לא הועמד לדין על ה"עריקה". הוא נשלח למחלקת האלחוטאים, כבוגר בית-ספר מקצועי, שם ניתן לו צו תנועה לשלושת ימי חופשה עד להתייצבותו. אך הקרבות הסוערים באזור לטרון לא נתנו לה התמסר לתענוגות החופשה ולביטול זמן. על דעת עצמו הלך והצטרף ללוחמים במבצע "בן-נון א'" לכיבוש מתחם הלגיון בלטרון כדי לפרוץ את הדרך לירושלים הנצורה, ושם נפל, ביום י"ז באייר תש"ח (26.5.1948). תחילה נחשב נעדר, אך לבסוף נתברר שנפל בקרב.

ביום כ"ה בחשוון תש"י (17.11.1949) הובא למנוחת-אולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים

